

Onades de reflexes en miralls trencats

Un mirall trencat i milers de bocinets que em percudeixen les idees...

Una veueta crida el meu nom i m'enfonso en les ombres del passat, les ombres del silenci...

Un gran oceà de plors envia les seves filles a matar-me, onades i més onades intenten enfonsar-me als records.

Què és el que volen? Per què vénen a buscar-me?

Un somni, tan sols un, deixar d'escoltar-les.

-Abril, em deixes el pinta, si us plau?

No li deixis, te'l trencarà o no te'l tornarà.

-No, no ho farà... Sí, és clar, té.

-Gràcies, ara mateix te'l torno!

-Ho veus? No me'l volia prendre, és una bona amiga...

Una bona amiga? Creus que una bona amiga voldria treure't el xicot?

L'ombra del dubte m'aclapara. Serà cert el que sento?

-No, la Mireia no em vol treure a en Marc, ell m'estima i ella és amiga meva!

Vols dir que ella t'aprecia tant com tu ho fas amb ella?

Mira-la! Ja veus si perd el temps! Ja està intentant llençar-se al seu coll.

-Només estant parlant...

-Hola, Abril. Quina casualitat, mira a qui he conegut! Ens hem posat a parlar i ja veus, encara estem petant la xerrada.

Per casualitat... però què es pensa que ets estúpida o què? S'intenta fer la bona, per tal que no sospitis de les seves intencions, però tu saps què vol, saps que les noies com ella només volen trencar les parelles, trencar la teva parella amb en Marc.

-Petant la xerrada? Doncs potser no hauries de petar la xerrada amb el meu xicot!

-Abril, estàs bé? Què et passa amor, que no et trobes bé?

Ja està l'altre, fent-se la víctima. Deu creure que no ho saps, que no saps que passen les nits junts, abraçats al seu llit.

-Fes el favor, no tornis a tractar-me com si fos estúpida!

-Abril, però què et passa? No preteníem fer-te sentir malament!

Mira com se la mira, en Marc; ves a saber si no deuen estar pensant tots dos en com ho han passat aquesta nit, ben juntets. Com que sap que et diu que ha d'estudiar i tu t'ho creus...Doncs ja veus! I encara té la poca vergonya de dir-te què ets l'única dona de la seva vida.

-Deixa'm en pau!! Deixeu-me tots en pau!!

Molt bé, així n'aprendran, que tu no ets pas cap imbècil a la què puguin enganyar, que ho saps tot.

-Però jo no se res...

I tant que ho saps! Jo t'ho dic i no et menteixo pas, jo no sóc com ells.

-Però qui ets tu? Per què em fas això?

Jo sóc tu, no te n'adones? Em necessites. Jo sempre sóc aquí.

-Mirall, que m'enganyes, tu? Dignes... és que sóc boja?

No ets boja, ells ho són. Deixa de confiar en ells! T'enganyen i se'n riuen de tu. S'enriuen de com n'ets de burra, mentre són junts i s'estimen. No t'adones que ara mateix ella l'està tocant i ell en comptes de dir-li que pari, la toca també?!

-Mai no ho farien, m'estimen, tots dos.

Només s'estimen l'un a l'altre i es desitgen. I tu ho permetes, sabent que el teu xicot t'enganya encara el deixes tocar-te.

-No!!! No, menteixes! Deixa'm en pau! Jo se que el que dius no és cert, deixa'm! Només vull viure tranquil·la...

Tranquil·la i enganyada.

-Hola Abril, amor ja et trobes millor? He vingut perquè m'has deixat preocupat, de fet, ens has deixat preocupats a tots dos; has reaccionat d'una forma molt estranya.

Tots dos?!Pobre desgraciat... Venja't!! Dignes-li que ho saps tot! Que pagui pel que ha fet!!

-No, jo...

-Abril, què et passa? M'estàs preocupant! A veure, sóc al teu xicot, t'estimo i sempre seré al teu costat, pots confiar en mi, sigui el que sigui, ho entendre.

Que no t'enganyi més!

-Abril, què fas? Deixa aquest ganivet, deixa'l abans que algú prengui mal. Abril!
ABRIL!!!

Abril, no sents els riures? Són ells...

El mar... Quants milers de milions de gotes deu allotjar...

Es besen...

De petita volia ser una sirena...

Doncs ara ho pots ser.

-Em dic Abril. Estic nerviosa. No se per on començar...

-Tranquil·la, no tens de què preocupar-te. A partir d'ara tot serà molt més fàcil, jo t'ajudaré.

Si no et fa res, podríem començar la teràpia parlant del què va passar, de per què ets aquí.

No ho entendre, no sap res de tu, se'n riurà. Farà un informe dient que ets boja i no en sortiràs mai, d'aquest manicomi. Em necessites.

-Sóc aquí... perquè sento veus. Veus que m'han fet intentar matar al meu xicot... ex-xicot i suïcidar-me... i no vull tornar a fer mal a ningú, ni tampoc a mi mateixa...

(Mireia González Rodríguez)